

РЕШЕНИЕ

№ 3845

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Мария Шишкова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2762** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Т. В. Д. против съдебно решение № 572/17.02.2022 г., постановено по АНД № 17793/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО 93- ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5328704 от 28.05.2021г, издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева, на основание чл. 189, ал.4 във връзка с чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДВП за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДВП.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на съдебното решение в нарушение и при неправилно приложение на закона и съществени нарушения на съдопроизводствените правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1и т. 2 във вр. с, ал. 2 от НПК . Налице били пропуски по отношение издадения протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система по чл. 10 ал.1 и ал.3 Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г., а именно за констатиране нарушения в две посоки.Нарушен бил начина на използване на техническото средство, тъй като е използвано вътре в служебния автомобил, а не чрез поставянето му на пътя. В протокола не били посочени броя на установените нарушения.Не било посочено в ЕФ

толеранс на измерена и отчетена скорост. Моли да се отмени ЕФ. Претендира разности.

Ответникът – СДВР в писмено становище оспорва касационната жалба. Претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: на 28.05.2021 г., в 15:18 часа, касаторът е управлявал МПС – „М. 323“, ДК [рег. номер на МПС] в [населено място], по [улица] и посока на движение от [улица] към [улица], с ограничение 50 км/ч. за населено място. Скоростта на движение на автомобила била установена със система за видеоконтрол АТС TFR1-M № 653, като същата била 81 км/ч., т.е. с 31 км/ч. в повече от допустимата от 50 км/ч. Мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана съгласно удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835. В хода на проверката собственикът на процесното МПС В. Д. Д. попълнил декларация, в която отразил, че автомобилът на процесната дата е управляван от сина му Т. Д.. На същият бил издаден Електронен фиш № 5328704, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 182, ал. 4 от ЗДвП на Д. е наложено наказание "глоба" в размер на 400 лв.

Тази фактическа обстановка съдът приел за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства, с оглед което от правна страна съдът приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакувания електронен фиш. Счел, че е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като съдържа всички задължителни реквизити. По съществуващото на спора, след преценка на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът е обосновал извод, че извършеното от Д. нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, е доказано по безспорен и несъмнен начин.

Настоящият съдебен състав споделя направените от СРС правни изводи по следните съображения: При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение /чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП/. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е

регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл.189, ал.11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. Разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 от ЗАНН и датата, часът и мястото на нарушението са посочени в достатъчна степен. Според касационния състав, видно от снимковия материал-веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес по арт. от чл.189, ал.15 от ЗДвП, ясно и точно е описано мястото на нарушението, географските координати посредством G., в това число и посоката на движение от [улица]към [улица]. Противно на доводите на касатора изрично в протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система е посочена посоката на движение на контролираното МПС, а именно от [улица]към [улица]. При издаване на електронния фиш за установено нарушение за превишена скорост от измерената от АТСС скорост е приспадната максимално допустимата грешка за съответния тип АТСС, посочена в Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол ". Това е така, тъй като в снимката приложена към ЕФ е отчетен толеранс от 3 км. В нея е обозначено, че измерената скорост е 84 км,а в ЕФ като установена скорост е посочено 81 км. Тоест, при издаване на ЕФ е налице приспадане на отчетен толеранс на автоматизираното техническо средство. Обстоятелството, че при издаването му е съобразен толеранса от минус 3 км/ч е в съответствие с разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Толеранса е видим от снимката към ЕФ, където е посочена скорост на движение от 84 км/ч., а в електронния фиш – 81 км/ч., тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 км. толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство. По делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Относно доводите, че бил нарушен начина на използване на техническото средство, тъй като е използвано вътре в служебния автомобил, а не чрез поставянето му на пътя, съдът не е обвързан от мотивите на цитираното в жалбата решение на СРС, вкл. разсъжденията на съда за начина на работата му, а и няма данни за идентичност с използваното при издаване на процесния ЕФ. Техническото средство е било позиционирано в служебното МПС с посочен в Протокола регистрационен

номер на посоченото в ЕФ място на нарушението. Протоколът за използване на автоматизирано техническо средство или система е надлежно попълнен съгласно изискванията на цитираната по горе Наредба. По отношение на ел.фиш не съществува изискване да бъде подписан от съответно длъжностно лице. Логиката на закона е, че изявлението, обективирано върху електронния фиш, съставлява автоматично възпроизвеждане на записаните върху технически носител данни, които единствено се отпечатват така, както са запазени от самото устройство, без възможност за анализ и преценка, каквато се прави посредством човешки фактор в процедурата по издаване на НП. Това е и целта и смисъла на въвеждане на цялата процедура, уредена в разпоредбата на чл.189 от ЗДвП да се елиминира субективният човешки фактор при установяване на конкретен вид административни нарушения, чрез установяване на същите посредством техническо средство. В случая с конкретна правна норма-чл.189, ал.4 от ЗДвП законът е разписал изчерпателно и лимитивно реквизитите на издавания ЕФ и сред тях не фигурира изискване за посочване на служител, установил конкретното нарушение. В ЕФ е налице и точно и ясно описание на нарушението и на мястото на извършването му.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилната система за видеоконтрол нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. с Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол, тъй като същата е преминала периодична проверка, и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението.

Размерът на наложеното на жалбоподателя административно наказание съгласно нормата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП /изм. – ДВ., бр. 54 от 2010г., изм. – ДВ, бр. 10 от 2011г., изм. – ДВ, бр. 101 от 2016г., в сила от 21.01.2017г./ е абсолютно определен – за превишаване от 31 до 40 km/h на разрешената максимална скорост в населено място предвиденото наказание е глоба 400 лева. Поради това отсъстват предпоставки за обсъждане размера на наложеното административно наказание.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора , на касатора не следва да се присъждат разноски. Като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв. за настоящата съдебна инстанция, определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 572 от 17.02.2022г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 93-ти състав по НАХД № 17793/2021г.

ОСЪЖДА Т. В. Д. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.